Kül sünniks mõnda meie seast
Ka Hinamale wia,
Kes siin ei tunnud häbbi heast,
Kui wannemad sai lüa.

Kellel õigus, saab õigust.

Ühte Neapli kunningast, nimmega Orsina, kidetakse wägga õiguse armastaja ollewad olnud, mis meie ka temma teggudest woime nähha:

Seal maal olli se wiis, et kui kunningas wangid waatma tulli, siis sai ikka üks wang lahti lastud. Ühhel päwal läks kunningas kaleri-wangid waatma — kaleri-wangid on need wangid, kedda laewade külge ahhelasse on kinninedetud, kus naad peawad laewa eddasi soudma — astus essimese liggi ja küssis, mikspärrast temma wangi sanud? Wang ütles, et wihhamehhed tedda kaddedusse pärrast, kohto alla ärraannud; teine ütles, et temma assi ei olle seädusse mõda järrele kulatud; kolmas ütles, et temma tükkis ilmasüta olla ja tedda ühhe teise eest kinnipandud. Nenda wabbandasid iggaüks ennast. Wimaks näggi kunningas ühte meest waggusi istuwad, kes sõnna ei lausunud ja küssis, misga temma ennast piddi wabbandama? Wang kostis: „Armuline suur kunningas! Neapli linna sees ei olle kül suremat kelmi, kui minna ollin ja saan nüüd omma tenitud paika, mis weel liig wähhe on, minno teggude kohta; agga ma kahjatsen neid süddamest!"

Kui kunningas need sõnnad kulis, põris ennast wangide üllema pole ja ütles kärme heälega: „Tulle ja peästa sedda suurt kurjateggiat ahhelast lahti ja sada tedda siit ärra; tedda ei woi mitte nende õigete seas piddada, sest temma woib neid ka ehk ärraekstitada!" Ni kaua, kui tedda lahti peästeti, põris kunningas ennast teiste wangide pole ja ütles: „Minno sõbrad, ma lodan, et teil tõeste hea meel on ja mind tännate, et ma selle sure süüdlase teie hulgast ollen ärraaeanud, kes teie ilma süta ollete, et temma teid ei saaks ärrarikkuda."